

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Auaros sepulchrorum venditores, & improbos violatores à Deo punitos
esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

pestis, de loco fororū suarum sepeliendarū sollicitè, nocte intem-
 pestā, fulgentissima luce de cælo demissa, aptum locum sepulture
 monstravit. Hoc cæleste lumen, vel loco ostendendo *affusum*
 à Deo, docet non malè facere eos, qui cereis & facibus accensis
 fanera sua illuminant. Et si enim mortui, quia nihil vident,
 lumine accenso non indigeant, tamen cereis facibusque fidem
 eorum testantibus illustrantur. Ita testatur Eusebius, in funere
 Constantini arsisse lumina in aureis candelabris. Et Nazianzen⁹
 affirmat, cum cereorum ignibus delatum fuisse corpus Constan-
 tij Cæsaris, eò, quòd Christiani putarint pium eius discessum
 è vita his officijs ornandum. Alter quoque Gregorius Nyssenus
 de morte sororis suæ Macrinæ ita scribit: *Amplius Clerici ordine*
progredientes, accensos cereos gestantes manibus, funus deducebant.
 S. Hieronymus de obitu Paulæ ait: *Cùm alij Pontifices lampades*
cereosq; præferrent. Et alibi: *Sacerdotes lampades cereosq; præfere-*
runt funeri. Ita etiam, vt defunctus S. Chrysostomus indicaretur
 viuere, & filius lucis fuisse, refert Theodoretus, in transla-
 tione corporis eius, Bosphori ostium ad Propontidem prorsus
 luminaribus fuisse completum. Cuius apud Christianos ritus
 etiam antiquissimus meminit Dionysius Areopagita. Nicepho-
 rus certè tradit, Deiparæ corpus cereis ardentibus floribusque
 sparsis ab Apostolis ex Sion in Gethsemani elatum. Complura
 talia extant ab hominibus in honorem mortuorum facta, Deo
 etiam miraculis præeunte, & locum sepulturæ liberalissimè per
 lumina monstrante.

Non ausim hîc dicere in eos, qui etsi locum habeant sepe-
 liendi, nec prohibeant sepeliendos, tamen nimium quantum
 exigunt pretium sepulturæ, vt vir quidam clarissimus, sed non
 admodum nummatus, sub mortem, joco serio auditus sit di-
 cere, vel idcò se illibentius emori, quòd tãti mors constet, & à de-
 functis tumulandis nimium quantum tributum exigatur: Cha-
 rontem olim nauulo contentū fuisse; sed nunc esse vespillones ipso
 Charonte auarioros. Nihil hîc contra consuetudines, multò que
 minus contra justas leges disputabo; solùm ea, quæ D. Gregori⁹,
 epistola ad Messalinum Episcopum scripsit, apponam: *Secundùm*
nostrum institutum, inquit, noneris nos illicitam antiquam consue-

Tyyy

tudinem

tom. 8. An.
681.

Euseb. lib. 4.
cap. 66.
S. Gregor.
Naz. orat. 2,
in Iulian.
S. Greg. Nyss.
ad Olympiū.

S. Hieron. ad
Eustoch. de
obitu Paulæ,
& in epita-
phio Paulæ.
Theodoret.
lib. 5. histor.
Eccles. cap. 26.
Dionys. Are-
opag. cap. 70
de Eccles. Hier.
Nicephor.
lib. 2. cap. 22.

VI.

S. Gregor.
Mag. lib. 7.
epistol. 4.
Baron. tom. 8.
An. 618. p.

724 Cap. LXVI. Cur, quò modo, & à quibus boni benè sint sepuliti,
 tudinem à nostra Ecclesia omnino vetuisse, nec cuiquam assensum
 præbere, ut loca humandi corporis pretio possit adipisci. Nam si Gen-
 tiles (ut arbitramur) viri Sichimita Abrahæ, pro Sara mortua, at-
 que in loco proprio humanda, sepulturam gratis obtulerunt, & vix
 magna eius importunitate coacti sunt, ut pretiam de loco sepultura
 perciperent: nos, qui Episcopi dicimur, de humandis fidelium corpo-
 ribus pensa quid facere debemus? Hoc ergo fraternitatis vestre judi-
 cio committimus. Quibus verbis ostendit, se proponere exemplū,
 non ponere præceptum. Quare hæc non eò dicta volumus, ut
 pias consuetudines abrogemus, aut Parochis necessariam susten-
 tationem subducamus, aut avaritiam parcorum quorundam
 hominum (qui pecunias tantum à mortuis sibi relinqui volunt,
 nullos autem in eorum honorem sumptus facere) foueamus;
 sed, ut eos refranemus, qui nimij sunt in exigendo, nec vllis
 pretijs possunt satiari, ut non sine causa pauperculi nonnulli
 sepulchrum in sacro loco, ob exactiōis excessum, reformident.
 Locum honoratum tumuli, mirifico splendore nocturno, solli-
 citis montalibus, & S. Abbatissæ Edilburgæ diuinitus, tempore
 pestilitatis, demonstratum, narrat Beda, ut adeò Deus ipse scia-
 tur curare seruorum suorum sepulturas, quas illustrando, non
 vult fieri abominabiles vendendo. Graues poenæ leguntur infli-
 ctæ ijs, qui defunctorum tumulos violauerunt. Violantur autem
 etiam vtique pretij nimietate: quamquam & alijs modis, non
 sine diuina vindicta legantur violati. Quòd si quis etiam ho-
 rum punitorum vult exempla, legat D. Gregorium de Equitio
 Abbate, ab rustico, per imprudentiam, non impudentiam, in
 tumulo temerè grauato, & impositam sibi arcam frumenti à se
 velut cum indignatione procul reiiciente: Item Baronium de
 Lydo Sacellario gravissimè afflicto, & terribiliter mortuo,
 quòd ex suggestione Photij, sepulchro S. Ignatij injuriam intulit.
 Sur. 4. Martij. set: denique Surium de monumento Petri Gauensis Abbatis, à
 cap. 24. monacho per contemptum spuris contaminato; qui & ipse plagā
 foedissimā fuit contaminatus; donec ab eo ipso sanaretur, quem
 Caesar. lib. 11. despuit. Nec absimile legitur, apud Cæsarium, de eo, circa
 cap. 9. cuius feretrum diuinitus accensæ sunt candelæ, vbi poeniten-
 tiam egit, qui peccatis suis causa erat, ut extinguerentur, Nemo
 contem-

Beda lib. 4.
 hist Angl.
 cap. 7. Baron.
 tom 8. An.
 681.

S Gregor. h. 1.
 dial. cap. 40.

Baron 16. 10.
 An 878 40.

Sur. 4. Martij.
 cap. 24.

Caesar. lib. 11.
 cap. 9.

contemnendus, nemo despiciendus est, sed defunctus minimè, quia non potest se defendere, unde Deum habet defensorem. Quare per pauperem illum, in porta mortis constitutum intelligitur, de quo Salomon ait: *Non facias violentiam pauperi, quia pauper est: neque conteras egenum in porta: quia iudicabit Dominus causam eius, & configet eos, qui confixerunt animam eius.* Prou. 22. 22

Probè hoc intellexerunt omnes probi, qui, ut defunctis supremus honor non negaretur, vel humeris suis eos extulerunt. Neque enim plebeius Tobias dumtaxat id fecit; fecit Ioseph ab Arimathæa, fecit Nicodemus, viri primarij; quin etiam fecerunt Reges & Principes. Anno Christi 1007. è vita discessit Ratifponæ Romualdus Abbas S. Emmerami, cuius feretro Henricus Romanorum Rex, & postea Imperator, proprium supposuit humerum, cum illud ad sepulchrum portaretur. Idem fecit An. 1079. S. Ladislaus Hungariæ Rex, & alij Principes, qui corpus S. Gerardi proprijs humeris transtulerunt. Idem præstitit Theodoricus Rex Francorum, qui Theodorici Abbatis, S. Remigij discipuli corpus ad sepulchrum ipse quoque suis humeris extulit. *Alphonfus Aragonum Rex cum Puteolos obsideret, atque animi laxandi gratia littus quotidie peteret, reperit viri Genuensis cadauer à Tiriemi hostium eiectum, littori appulsum. Quo viso, celeriter equo desilyt, issq; qui propè aderant, omnibus desilire iussit, alijs negotium dedit, ut terram effoderent, alijs, ut nudum corpus obuoluerent; ipse verò non minimas in sepeliendo homine partes sibi ascripsit. S. Odiolo, quadam die, dum per publicum pius equitator incedit, duos in itinere pueros fame peremptos reperit. Mox equo desiliens, lanciam, quâ indutus erat ad carnem, subduxit sibi interulam, eaq; prout velaminis quantitas permittebat, vtrumq; cadauer obuoluens exhibet mortuis sepulturâ; nam & vestillones mercede conduxit, & funereis usque ad tumulum prosecutus exequijs, defunctis fratribus debitum humana pietatis exoluit. Hoc est quotidianum opus, & magnum quidem, ait S. Ambrosius.*

Rident ista impij cachinnones, sed ve vobis, qui ridetis opera misericordiæ exercentem, & applauditis vanitati, Deus enim causam istorum iudicat, & in fide luscis omnino excæcat, ut vel in tenebris videant, quid Sanctis suis debeatur. Imperante

VII.

Baron. t. 6. 13.
An. Christi
1007. ex Ar-
nolfo Comi-
tæ.

Sur. 24. Se-
premb. in
in vita eius,
& Baren. t. 6.
11. An. 1079.
Vuard. in
Martyrol.
Anton. Pa-
norm. lib. 2.
de gestis
Alfonfi.

Petr. Dam.
apud Sur.
J. lun. Barom.
tom. 11. An.
1006. 4. ex
Sigeberto.

S. Ambrosii
lib. de Tobia.

VIII.

Zacha. Lip-
pel ex Sur.
29. Ianuar.

1777 2

Antonino,